

บรรณานุกรม

กัตติญญ ชูชื่น. ภาษาเขมรในภาษาไทย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2525.

กรุณา-เรื่องอุไร กุศลาสัย. อินเดียชมพูทวีปที่น่าทึ่ง. กรุงเทพฯ : สยาม, 2536.

กฤษณา เกษมศิลป์. ชุมชนภาษาไทย วิจัยคำต่าง ๆ และโครงสร้างทางไวยากรณ์. กรุงเทพฯ : วงษ์สว่าง, 2519.

กาญจนา นาคสกุล. กาญจนภา รวมบทความวิชาการด้านภาษาและวรรณกรรมไทย.

กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.

_____. “วิชานิรุกติศาสตร์เรื่องภาษาเขมร” ใน คำบรรยายวิชาภาษาไทยชั้นสูง
ชุมชนภาษาไทยของคุรุสภา. หน้า 704-729. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา
พระสุเมรุ, 2511.

_____. อ่านภาษาเขมร. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.

กาญจนา ปัทมดิลก. ประวัติความเป็นมาของภาษาไทย. กรุงเทพฯ : เจริญวิทย์การพิมพ์, 2520.

กำชัย ทองหล่อ. หลักภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : บำรุงสาส์น, 2525.

กำธร สติรกุล. ลายสือไทย 700 ปี. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2526.

กุนญา, เฮลเดอร์ เดอ เมนคอนซา เอ. “การพระราชทานที่ดินให้แก่ชาวโปรตุเกส ในปี ค.ศ.

820” ใน 470 ปีแห่งมิตรสัมพันธ์ระหว่างไทยและโปรตุเกส. หน้า 87-91. แปลจาก

Thailand and Portugal 470 Years of Friendship. โดย นันทนา ตันติเวสส.

กรุงเทพฯ : กรมศิลปากร, 2528.

โกษาธิปดี (ปาน), พระยา. “จดหมายราชทูตไทยในสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช” ใน

แบบเรียนวรรณคดีไทย เล่ม 5. หน้า 1-18. พิมพ์ครั้งที่ 12. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์

คุรุสภาลาดพร้าว, 2515.

ขจร สุขพานิช. ข้อมูลจากอดีต. กรุงเทพฯ : เคล็ดไทย, 2518.

_____. คำบรรยายประวัติศาสตร์ไทย พ.ศ. 1600 – 2310. กรุงเทพฯ : บรรณกิจ,
2525.

ขจักษ์ บุรุษพัฒน์. ชาวจีนในประเทศไทย. กรุงเทพฯ : แพร์พืทยา, 2517.

_____. ไทยกับเพื่อนบ้านในอินโดจีน. กรุงเทพฯ : แพร์พืทยา, 2531.

จรรยาวิชาน, ขุน. “ประวัติภาษามลายู” ใน อักษรสาร. หน้า 25-29. กรุงเทพฯ :

ไทยวัฒนาพานิช, 2515. '

จันทร์ศิริ แท่นมณี. ภาษาบาลีสันสกฤตในภาษาไทย. เพชรบุรี : วิทยาลัยครูเพชรบุรี, 2528.

จำปา เยื้องเจริญ และจำลอง สารพัตติก. แบบเรียนภาษามอญ. นครปฐม : มหาวิทยาลัย
ศิลปากร, 2528.

จำลอง สารพัตติก. บาลีประยุกต์ (คำบาลีที่ใช้ในภาษาไทย). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ณรงค์กิจ,
2515.

จิตร ภูมิศักดิ์. ความเป็นมาของคำสยาม, ไทย ลาว และขอม และลักษณะทางสังคมของชนชาติ.
กรุงเทพฯ : เรือนแก้วการพิมพ์, 2524.

_____. ภาษาและนิรุกติศาสตร์. กรุงเทพฯ : ศรีเมืองการพิมพ์, 2522.

จิรพัฒน์ ประพันธ์วิทยา. “จากสันสกฤตสู่บาลี” ใน ภาษา – จารึก ฉบับคุณรำลึก. หน้า 74-84.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2532.

จุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว, พระบาทสมเด็จพระ. พระราชนิพนธ์ไกลบ้าน. กรุงเทพฯ : แพร่พิทยา,
2497.

จุลจักรพงศ์, พระเจ้าวรวงศ์เธอพระองค์เจ้า. เจ้าชีวิต. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : อมรการพิมพ์,
2517.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. นิทรรศการสัญญา จดลง 700 ปี ลายสือไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.

เจริญ อินทรเกษตร. “คำปรารภ” ใน ความรู้ทางอักษรศาสตร์. หน้า 51-62. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ศูนย์การทหารราบ, 2508.

เจษฎา โลห่อ้นจิตร และสมบุญ ศรีประชัย. “บทบาทชาวจีนในเศรษฐกิจไทย” ใน เส้นทาง
เศรษฐกิจฉบับพิเศษ คนจีน 200 ปี ภายใต้พระบรมโพธิสมภาร. ศรีชัยการพิมพ์,
2526.

ฉ่ำ ทองคำวรรณ. สันนิษฐานเทียบการเขียนเทียบอักษรไทยกับอักษรขอม. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น กรมการปกครอง, 2505.

_____. หลักภาษาเขมร. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2514.

ฉ่ำ ทองคำวรรณ และคนอื่นๆ. หลักภาษาไทย. โรงพิมพ์มณฑลการพิมพ์, 2505.

เฉลิม ยงบุญเกิด. ภาษาไทย ภาษาจีน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2516.

ชวน เขียวโชติ. พจนานุกรม จีน – ไทย ฉบับปรับปรุงใหม่. กรุงเทพฯ : นานฟิงส์โตร, 2523.

ชอบ ประพันธ์เนติวุฒิ. “วิชานิรุกติศาสตร์เรื่องภาษาจีน” ใน คำบรรยายภาษาไทยชั้นสูง

ชุมนุมภาษาไทยของครูสภา. หน้า 618-639. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครูสภา

พระสุเมรุ, 2511.

โชติ สุวดี. “ทมิฬ” สารานุกรมไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน. 13 (2524) : 8297.

เชเดส, ยอร์ช. ตำนานอักษรไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครูสภา, 2507.

คอคัด, วิลเลียม คลิฟตัน. ชนชาติไทย. แปลจาก The Tai Race - The Elder Brother of the Chinese. โดย หลวงนิเทศนิติสรณ์. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครูสภา
ลาดพร้าว, 2520.

ดิเรก กุลศิริสวัสดิ์. ความสัมพันธ์ของมุสลิมทางประวัติศาสตร์และวรรณคดีไทยและลำภา
กษัตริย์สุลต่าน (ฉบับย่อ). กรุงเทพฯ : สมาคมภาษาและหนังสือแห่ง
ประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์, 2517.

คุชฎี มาลากุล และปิ่น มาลากุล, ม.ล. นิราศเรื่องเมืองไทยไปรอบโลกและนิราศพายาใจไป
รอบโลก. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครูสภาลาดพร้าว, 2519.

ดุษฎี ชุมสาย, ม.ล. วรรณกรรมพินิจเชิงจิตวิทยา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2516.

ถนอม อานามวัฒน์ และคนอื่น ๆ. ประวัติศาสตร์ไทยยุคก่อนประวัติศาสตร์ไทยถึงสิ้นอยุธยา.
พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : อมรการพิมพ์, 2528.

ทองสุข เกตุโรจน์. ภาษาต่างประเทศในภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
รามคำแหง, 2530.

ทิพย์สุดา นัยทรัพย์. คำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทย. พิษณุโลก : วิทยาลัยครู
พิบูลสงคราม, 2531.

ทิพย์อุบล คาบสุวรรณ. ประวัติศาสตร์เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ 2. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
รามคำแหง, ม.ป.ป.

ธัญญรัตน์ ปาณะกุล. ภาษาศาสตร์ภาคประวัติเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง,
2532.

ธำรงค์ศักดิ์ อายุวัฒน์. ไทยในมาเลเซีย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2527.

ธิดา สาระยา. อาณาจักรเจนละ. กรุงเทพฯ : มติชน, 2540.

น.ม.ส. (พระราชวรวงศ์เชอ กรมหมื่นพิทยาลงกรณ์). จดหมายจากวังหน้า. กรุงเทพฯ :
ศิลปาบรรณาการ, 2524.

นคร พันธุ์รงค์. ประวัติศาสตร์ไทยสมัยกรุงธนบุรีและรัตนโกสินทร์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
พิมพ์เนศ, 2526.

_____. ประวัติศาสตร์ไทยสมัยสุโขทัย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2528.

นันทนา ด้านวิวัฒน์. “อักษรและอักษรวิธีไทย” ใน ลายสือไทย. หน้า 25-38.

นครศรีธรรมราช : วิทยาลัยครุนครศรีธรรมราช, 2526.

นายกรัฐมนตรื, สำนัก. ประชุมศิลาจารึก ภาคที่ 1. กรุงเทพฯ : สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี,
2521.

นายเหล็ง (นามแฝง). เรื่องน่ารู้ในอักษรจีน. กรุงเทพฯ : เรื่องแสงการพิมพ์, 2527.

นิตยา กาญจนะวรรณ. ภาษาไทยในนิตยสาร. เชียงใหม่ : สุริวงค์บุ๊คเซนเตอร์, 2542.

_____. ภาษาไทย 2001. กรุงเทพฯ : มติชน, 2544.

_____. ภาษาไทยไฮเทค. กรุงเทพฯ : แอดพัลติชชิง, 2535.

นิธิ เอียวศรีวงศ์ และคนอื่น ๆ. “ชาว-มลายู : ผู้คนและวัฒนธรรมในภาคใต้” สารานุกรม
วัฒนธรรมภาคใต้. 3 (2529) : 921-936.

บ.ณ.ก. (นามแฝง). “เล่าเรื่องเมืองอิหร่าน” วิทยาสาร 23 (ธันวาคม 2521) : 28

บรรจบ พันธุเมธา. บาลีสันสกฤตในภาษาไทย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2518.

_____. ภาษาต่างประเทศในภาษาไทย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2523.

_____. อันเนื่องด้วยชื่อ ชื่อเขมร. กรุงเทพฯ : รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์, 2521.

บุญเสริม ฤทธาภิรมย์. อธิบายคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ. โอเดียนสโตร์. 2522.

ปรมาณูชิตชิโนรส, สมเด็จพระมหาสมณเจ้า. กุญแจสอนน้องคำฉันท์. พิมพ์ครั้งที่ 3.

กรุงเทพฯ : สำนักงานหอสมุดกลาง 09, 2527.

ประพนธ์ เรืองณรงค์. บุษงาปัตตานี คติชนไทยมุสลิมชายแดนภาคใต้. กรุงเทพฯ : มติชน,
2540.

_____. “อักษรยาวีภาษามลายู” ใน ภาษา-จารึก ฉบับจุฬาราลิการ์. หน้า 85-100.

กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2532.

ประพิณ มโนมัยวิบูลย์. “คำไทย – คำเทศ (คำจีน)” ภาษาและวรรณคดีไทย 4 (กรกฎาคม –
ธันวาคม. 2529) : 81 – 87

_____. “คำไทย – คำจีน” ภาษาและวรรณคดีไทย 1 (เมษายน 2527) : 91 – 94

ประยูร ทรงศิลป์. การเปลี่ยนแปลงของภาษา : คำยืมในภาษาไทย. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยครู
ธนบุรี, 2526.

ประสิทธิ์ กาพย์กลอน. การศึกษาภาษาไทยตามแนวภาษาศาสตร์. กรุงเทพฯ :

ไทยวัฒนาพานิช, 2516.

_____. หลักภาษาไทยและการใช้ภาษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2520.

ประสิทธิ์ ธ. บุญปัทมภ์. ภาษามลายูในภาษาไทย. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยครูจันทระเกษม. 2526.

ประเสริฐ ณ นคร. “ลายสือไทย” ใน รวมบทความเรื่องภาษาและอักษรไทย. หน้า 19-39.

กองวรรณคดีและประวัติศาสตร์. กรมศิลปากร, 2526.

_____. “ประวัติศาสตร์สมัยก่อนไทยเข้ามาในเอเชียอาคเนย์” ใน คนไทยอยู่ที่ไหนบ้าง.

หน้า 2 - 9. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เรือนแก้วการพิมพ์, 2530.

ประหยัด เกษม. บาลีและสันสกฤตในประเทศไทย. พิมพ์ครั้งที่ 3. นครศรีธรรมราช :

วิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช, 2529.

ปราณี กายอรุณสุทธิ. คำยืมภาษาจีนในภาษาไทยปัจจุบัน. กรุงเทพฯ : ปริญญานิพนธ์

มหาบัณฑิต, ภาควิชาภาษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.

ปราณี กุลละวณิชย์และคนอื่นๆ. ภาษาทัศน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : วัฒนชัยการพิมพ์,
2535.

ปราโมทย์ ทัศนสุวรรณ. เที้ยวเมืองนอก. กรุงเทพฯ : เดือนสยาม, 2521.

ปรีชา ทิชนพงศ์. บาลี - สันสกฤตที่เกี่ยวกับภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2530.

เปลื้อง ณ นคร. ประวัติวรรณคดีสำหรับนักศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช,
2527.

_____. ภาษาวรรณนา : วิวัฒนาการและวิบัติของภาษาไทย. กรุงเทพฯ : เบลโล่การพิมพ์,

2540.

พะอบ โปษะกฤษณะ. ลักษณะสำคัญของภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สำนักเลขาธิการ

นายกรัฐมนตรี, 2521.

พงศ์อินทร์ สุขขจร. นิราศลอสแอนเจลิส. กรุงเทพฯ : การพิมพ์ไซรต์, 2526.

พจนานุกรม ฉบับเฉลิมพระเกียรติ พ.ศ. 2530. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2531.

พิณทิพย์ ทวยเจริญ. การพูดภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2539.

พุทธเลิศหล้านภาลัย, พระบาทสมเด็จพระ. เสภาขุนช้างขุนแผน. กรุงเทพฯ : แพร่พิทยา,

2513.

_____. อิเหนา. พิมพ์ครั้งที่ 12. กรุงเทพฯ : แพร่พิทยา, 2514.

เพ็ญศรี กาญจนมัย. ประวัติศาสตร์เอเชียตะวันออกเฉียงใต้. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ :
รวีเจียว, 2533.

ไพโรจน์ โพธิ์ไทร. ภูมิหลังของจีน. กรุงเทพฯ : บรรณกิจ เทรคดิง, 2517.

ภารดี มหาขันธ์. ประวัติศาสตร์ไทยสมัยใหม่. กรุงเทพฯ : อมรการพิมพ์, 2526.

ภูวดล ทรงประเสริฐ. อินโดนีเซีย : อดีตและปัจจุบัน. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2539.

ม. ศรีบุษรา (นามแฝง). “ภาษาเขมรในปักยไ้” วิทยาสาร 14 (กรกฎาคม 2520) : 27 - 28.

_____. “ภาษาเขมรในปักยไ้” วิทยาสาร 15 (สิงหาคม 2520) : 32 - 33.

มงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว, พระบาทสมเด็จพระ. วิวาหพระสมุท. กรุงเทพฯ : คลังวิทยา, 2514.

มหาพน รามัญวงศ์. “หลักภาษามอญ” ใน คำบรรยายภาษาไทยชั้นสูงชุมนุมภาษาไทยของ
ครูสภา. หน้า 733-752. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครูสภาพระสุเมรุ, 2511.

มัตยา อิงคนารถ และคนอื่นๆ. ประวัติศาสตร์ไทยสมัยโบราณ -กรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้น.
กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2529.

ยง อิงคเวทย์. “วิชานิรุกติศาสตร์เรื่องภาษาจีน” ใน คำบรรยายภาษาไทยชั้นสูงชุมนุมภาษาไทย
ของครูสภา. หน้า 580-617. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครูสภาพระสุเมรุ, 2511.

รัชนิกร บุญ-หลง. ภูมิศาสตร์การเมืองเอเชียตะวันออกเฉียงใต้. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.

รัตติยา สาและ. การอ่านและการเขียนอักษรมลายูด้วยอักษรยาวี. กรุงเทพฯ : โครงการแปล
วรรณกรรมเพื่อนบ้าน มูลนิธิเสฐียรโกเศศและนาคะประทีป, 2529.

_____. ภาษามลายูกับความเป็นมาตรฐานของระบบการสะกดและการออกเสียง.
สงขลา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2535.

ราชบัณฑิตยสถาน. คำเขียนทับศัพท์จากภาษาต่างประเทศในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย
สถาน พ.ศ. 2525. ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ :
ราชบัณฑิตยสถาน, 2533.

_____. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ :
อักษรเจริญทัศน์, 2538.

_____. ศัพท์บัญญัติ อังกฤษ-ไทย ไทย-อังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
คุรุลาดพร้าว, 2532.

ราชบัณฑิตยสถาน. หลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส ภาษาเยอรมัน ภาษา

อิตาลี ภาษาสเปน ภาษารัสเซีย ภาษาญี่ปุ่น ภาษาอาหรับ ภาษามลายู ฉบับ

ราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพฯ : ราชบัณฑิตยสถาน, 2535.

_____. อ่านอย่างไรและเขียนอย่างไร. พิมพ์ครั้งที่ 14. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา
ลาดพร้าว, 2540.

ราโชทัย, หม่อม. นิราศเมืองลอนดอน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2539.

_____. นิราศลอนดอนและจดหมายเหตุของหม่อมราโชทัย เรื่องราชทูตไทยไปประเทศ
อังกฤษในรัชกาลที่ 4 ปีมะเส็ง พ.ศ. 2400. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : บรรณาการ,
2515.

เรืองเดช ปันเขื่อนขัตติย์. ภาษาล้านตระกูลไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2531.

ลลิตา โชติรังสียากุล. “คำจีนในภาษาไทย” ดวงแก้ว. 3 (มกราคม – กรกฎาคม 2541) : 53-62.

_____. “คำฝรั่งเศสในภาษาไทย” ใน วิทรรศน์ไทย ’43 รวมบทความวิชาการทางด้าน
ภาษาไทย. หน้า 115-116. สงขลา : สถาบันราชภัฏสงขลา, 2543.

_____. “คำยืมภาษามลายูในภาษาไทยมาตรฐานและภาษาไทยถิ่นใต้” ดวงแก้ว.
6 (กรกฎาคม – ธันวาคม 2544) : 68-86.

ละเอียด วิสุทธิ์แพทย์. ภาษาบาลีสันสกฤตในภาษาไทย. พิษณุโลก : สหวิทยาลัยพุทธชินราช,
2537.

ลิจิต สุนตระกูล. ประวัติการสัมพันธระหว่างชาติไทยกับชาติจีนตั้งแต่ยุคโบราณ จนถึงสมัย
ชาติไทยได้มาตั้งกรุงสุโขทัยเป็นราชธานีแห่งประเทศไทย. กรุงเทพฯ :
อมรการพิมพ์, 2516.

ลี เซิง, ต้วน. “ชาวจีนแต่จิวที่อพยพมายังไทยในระยะแรก” แปลโดย วิภาดา จันทน์จารุศิริ. ใน
เส้นทางเศรษฐกิจ ฉบับพิเศษ : คนจีน 200 ปี ภายใต้พระบรมโพธิสมภาร.
หน้า 27-29. กรุงเทพฯ : ศิริชัยการพิมพ์, 2526.

_____. พลิกต้นตระกูลไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : พิราบ, 2538.

วรรณิ วิสุทธิพิทักษ์กุล. ภาษาจีน 1. กรุงเทพฯ : แสงจันทร์การพิมพ์, 2531.

วรลักษณ์ พับบรรจง. ภาษาบาลีสันสกฤตที่เกี่ยวกับภาษาไทย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒปทุมวัน, 2530.

วรเวทย์วิสิฐ, พระ. หลักภาษาไทย. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.

วัฒนา อุดมวงศ์. คำยืมภาษาอังกฤษในภาษาไทย. กรุงเทพฯ : ปริชญานิพนธ์อักษรศาสตร์
มหาวิทยาลัย ภาควิชาภาษาไทย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.

วันเพ็ญ อินทรอักษร. เอกสารประกอบการสอนวิชา 1642102 ประวัติศาสตร์ไทย 3. สงขลา :
สถาบันราชภัฏสงขลา, 2538.

วัลยา ช้างขวัญยืน. “การเปลี่ยนแปลงความหมายของคำ ลำนวน และลำดับของคำในภาษาไทย
สมัยรัตนโกสินทร์” ใน เอกสารประกอบการประชุมสัมมนาเรื่อง ภาษาไทยกับ
สังคม. หน้า 1-9. กรุงเทพฯ : คณะกรรมการเอกลักษณ์แห่งชาติ สำนักเลขาธิการ
นายกรัฐมนตรี, 2526.

_____. “วิวัฒนาการของคำที่ไทยยืมจากภาษาอังกฤษ” ใน เอกสารประกอบการ
ประชุมสัมมนาเรื่อง ภาษาไทยกับสังคม. หน้า 1-18. กรุงเทพฯ : คณะกรรมการ
เอกลักษณ์แห่งชาติ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี, 2526.

วัลลภ สวัสดิวัลลภ. หนังสือและการพิมพ์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์
กรมการฝึกหัดครู, 2535.

วิจิตรมาตรา, ชุน. หลักไทย. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2506.

วิจิตรวาทการ, หลวง. งานค้นคว้าเรื่องชนชาติไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย,
2513.

จิตรรา แสงพลสิทธิ์. ความรู้เรื่องภาษาต่างประเทศในภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์,
2524.

จินตน์ ภาณุพงศ์. โครงสร้างภาษาไทย : ระบบไวยากรณ์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
รามคำแหง, 2520.

วิเชียร เกษประทุม. พจนานุกรมคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : พัฒนาศึกษา, ม.ป.ป.

วิทยา นาทอง. การเปรียบเทียบภาษาอังกฤษกับภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2534.

วิทยา สุจริตนารักษ์. “การเมืองไทยหลัง 2475” ใน เอกสารการสอนชุดวิชาประวัติศาสตร์
ไทย หน่วยที่ 9-15. หน้า 505-564. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช,
2532.

วิมล พงษ์พิพัฒน์. เหตุการณ์สมัยรัตนโกสินทร์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรสัมพันธ์, 2525.

วิลาสวงศ์ พงสะบุตร. ประวัติศาสตร์ไทย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2520.

วิไลวรรณ ขนิษฐานันท์. ภาษาศาสตร์เชิงประวัติ : วิวัฒนาการภาษาไทยและภาษาอังกฤษ.

กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2526.

_____. ภาษาและภาษาศาสตร์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2519.

วิไลเลขา บุณศิริ และศิวพร สุนทรวิภาค. คำบรรยายวิชา HI 222 ประวัติศาสตร์ไทย 2

ชุดที่ 2 (บทที่ 6 – บทที่ 8). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ม.ป.ป.

วิไลเลขา บุณศิริ และสิริรัตน์ เรืองวงศ์วาร. คำบรรยายวิชา HI 331 ประวัติศาสตร์เอเชีย

ตะวันออกเฉียงใต้ 1. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ม.ป.ป.

วุฒิชัย มูลศิลป์. ไทยสมัยโบราณถิ่นเดิมและน่านเจ้า. กรุงเทพฯ : เลิฟแอนด์ลิฟเพรส, 2536.

ศรีศักร วัลลิโภดม. “จีนในไทย” ใน เส้นทางเศรษฐกิจฉบับพิเศษ : คนจีน 200 ปี ภายใต้

พระบรมโพธิสมภาร. หน้า 15-26. กรุงเทพฯ : ศิริชัยการพิมพ์, 2526.

ศรีสหเทพ, พระยา. จดหมายเหตุเสด็จประพาสยุโรป ร.ศ. 116. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ :

โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2541.

ศิลปกิจพิพัฒน์, ชุน. “วิชานิรุกติศาสตร์เรื่องภาษามลายู” ใน คำบรรยายวิชาภาษาไทยชั้นสูง

ชุมนุมภาษาไทยของคุรุสภา. หน้า 640-703. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา

พระสุเมรุ 2511.

สงบ บุญคล้าย. ภาษาเขมรในภาษาไทยและมหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์ชูชก कुमार มัทรี.

บุรีรัมย์ : วิทยาลัยครูบุรีรัมย์, 2524.

สดไธ ชันติวรพงศ์. “ประเทศไทยกับปัญหาอินโดจีนของฝรั่งเศส พ.ศ. 2480 – 2490.” ใน

20 ทศวรรษรัตนโกสินทร์. หน้า 173-197. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2525.

เสฐียรโกเศศ (พระยาอนุมานราชธน). ไทย-จีน. กรุงเทพฯ : บรรณาการ, 2515.

เสถียร สุกโสมณ. ประวัติศาสตร์ไทย. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2514.

สนั่น เมืองวงษ์. ประวัติศาสตร์ไทยยุคก่อนประวัติศาสตร์-สุโขทัย. สงขลา : โรงพิมพ์ไชน่า,

2520.

สนิท ตั้งทวี. ความรู้และทักษะทางภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2528.

สนิท บุญฤทธิ์. รวมบทความเรื่องคำผวน. สงขลา : สถาบันราชภัฏสงขลา, 2538.

สมคิด ศรีสิงห์. ประวัติศาสตร์เอเชียอาคเนย์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พิมพ์เนศ, 2520.

สมบัติ ศรีวิเชียร. ภาษาเขมรในภาษาไทย. พระนครศรีอยุธยา : วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา,

2532.

สมพันธ์ เลอะพันธ์. วรรณกรรมสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2522.

สมัย วิถีรุ่งโรจน์. คำยืมภาษามลายูในจังหวัดสงขลา. สงขลา : วิทยาลัยครูสงขลา, 2529.

สวัสดิ์ วิเศษวงษ์. ตำราเรียนอักษรไทยโบราณ. กรุงเทพฯ : วงษ์สว่าง, 2524.

สาคร บุญเลิศ. ภาษาไทยสำหรับครูประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงาน

สภาสถาบันราชภัฏ, 2538.

สุขสันต์ วิเวกเมธากร และคนอื่น ๆ . ร้อยแซ่พันธุ์มังกร. กรุงเทพฯ : ผู้จัดการ, ม.ป.ป.

สุจิตต์ วงษ์เทศ. คนไทยไม่ได้มาจากที่ไหน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เรือนแก้วการพิมพ์, 2527.

สุริวงค์ พงศ์ไพบุลย์. บาลี – สันสกฤตที่สัมพันธ์กับภาษาไทย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช,

2523.

_____. หลักภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 13. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2540.

สุภัทรดิศ ดิศกุล, มจ. ประวัติศาสตร์เอเชียอาคเนย์ ถึง พ.ศ. 2000. กรุงเทพฯ : สมาคม

ประวัติศาสตร์, 2535.

สุภาพร มากแจ้ง. ภาษาบาลี – สันสกฤตในภาษาไทย. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยครูธนบุรี, 2525.

สุเอ็ด คชเสนี. “วิชานิรุกติศาสตร์เรื่องภาษามอญ” ใน คำบรรยายภาษาไทยชั้นสูง ชุมชุม

ภาษาไทยของครูสภา. หน้า 730-752. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครูสภาพระสุเมรุ,

2511.

แสงโสม เกษมศรี และวิมล พงศ์พิพัฒน์. ประวัติศาสตร์ไทยสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ รัชกาลที่

1 – 3. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : คณะกรรมการชำระประวัติศาสตร์

สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี, 2523.

อนุমানราชชน, พระยา. นิรุกติศาสตร์ ภาค 1, 2. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์

ศูนย์การทหารราบ, 2516.

_____. เรื่องของชาติไทย. กรุงเทพฯ : บรรณาการ, 2515.

อมร ทวีศักดิ์. “ภาษามอญ” ภาษาและภาษาศาสตร์. 1 (กรกฎาคม – ธันวาคม. 2529) : 61.

อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. ภาษาในสังคมไทย : ความหลากหลายการเปลี่ยนแปลงและการ

พัฒนา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.

_____. ภาษาศาสตร์สังคม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

อุบล เกศทอง. “คำยืมภาษาเขมรจากลิลิตตะเลงพ่าย” ใน ภาษา – จารึก. หน้า 201-212.

กรุงเทพฯ : จงเจริญการพิมพ์, 2542.

Bloomfield, Leonard. **Language**. London : Cox and Wyman Ltd., 1976.

Lehmann, Winfred P. **Historical Linguistics**. New York : Holt, Rinehart and Winston, Inc.,
1973.

William, Sir Monier. **A Sanskrit – English Dictionary**. London : Oxford University Press,
1963.



